Kære venner.
Jeg er glad for at kunne meddele jer, at Socialdemokratiet er klar til valgkampen.
Og når den er overstået, vil Brian Mikkelsen ikke længere være kulturminister i Danmark.
Bendt Bendtsen vil være væk. (Hvis han altså nogen sinde var der).
Thor Pedersen vil være at finde på de evige hektarstøttede jagtmarker.
Og Connie Hedegaard vil endelig kunne gøre noget for miljøet.
Kort sagt: Anders Fogh Rasmussen og hans ministerhold ryger tilbage i opposition.
Og om adskillige år, vil historikere betegne Foghs regering som en parentes, en lille sæbeboble, der kortvarigt forstyrrede det smukke socialdemokratiske projekt.
De samme aviser, som i 2001 skamhyldede Foghs "historiske" valgsejr, skal forklare og undskylde hans nederlag. Det biiver en herlig dag for Socialdemokraterne.
Hvis der er nogle af Jer, der trækker lidt på smilebåndet over min forudsigelse af den nære fremtid, så er det fordi I, som jeg, ved, at Socialdemokratiet er bærer af en hundredårig tradition for at blive nedvurderet.
Vi er aldrig blevet regnet i de bedre cirkler. Vores ideer har altid været de forkerte ideer.
Og derfor irriterer det sikkert vores politiske modstandere grusomt, at Danmark - tilsyneladende på trods af Socialdemokratiet - har udviklet sig til et af de rigeste og mest retfærdige lande i verden.
Jeg tror, at undervurderingen af vores parti hænger sammen med, at når man besidder den ideologiske, borgerlige renhed, som reflekteres hos ministrene, i erhvervsorganisationerne, på direktionsgangene - og i de ledende artikler i Berlingske Tidende og Jyllands-Posten; så forekommer det unaturligt, ja nærmest lidt vulgært, at en forening af ganske almindelige danskere, der varetager andre almindelige danskeres politiske interesser, overhovedet kan tillade sig at regere Danmark.
Og derfor er der - som sædvanlig - heller ikke grænser for,
hvor skrækkeligt det vil være, når Socialdemokraterne igen kommer til magten. Hør blot denne bid af Berlingske Tidendes leder fra lørdag den 4. september: (Jeg citerer).
"En SR-regering vil være en garanti for stigende skatter, især for boligejerne. Og det er ikke skrækpropaganda. Det er et faktum." - forsikrer den sitrende lederskribent os om. Hvem sagde hysteriske kællinger?

Problemet er nok, at det ikke fremgår af management-litteraturen, at Danmark kan regeres af Socialdemokrater. Derfor forstår de os ikke. Og derfor undervurderer de os.
Socialdemokratiet er lige som Team Easy On. Vi mangler sponsorer. Vi kan altid bruge flere hjælperyttere. Vi er næsten med på et wildcard. Men vi bliver ved og ved, og på trods af de hårde odds, så ender det alligevel med, at vi kommer først over målstregen.
Det er os der aldrig går kold.
Og når jeg siger, vi er klar til valgkampen, så betyder det tre ting:
Vi har en politik der er til at forstå.
Vi har en kampklar organisation.
Og vi har en færdig valgkampagne.
Vi er det parti der fortæller danskerne, at alle de vigtige ting, vi er fælles om: Gode skoler, børnehaver, anstændig ældreomsorg og et ordentligt sundhedsvæsen - ikke er helt gratis. Men koster nogle penge. Det er ærlig snak.
Vi har en partiorganisation, der består af tusinder af aktive socialdemokrater, der tørster efter revanche for valgnederlaget i 2001.
Og så har vi Danmarks bedste politiske ungdomsorganisation med os. Med DSU kan det aldrig gå helt galt.
Og så har vi en færdig valgkampagne liggende: Med pjecer, plakater, klistermærker, annoncer, tekster, billeder, jakker, kuglepenne, valgbusser, roser, kampagneplaner, bushængeskilte, radiospots, foldere, aviser - og det hele. Og lidt til.
Vores medarbejdere fik nemlig ikke lov til at hvile ret længe på laurbærene efter den flotte sejr ved valget til EU-parlamentet.
De gik direkte i gang med at knokle valgkampagnen på plads. Af gode grunde kan jeg ikke vise den her - men jeg kan sige til Jer, at vores valgkamp kommer til at handle om, hvad vi står for. Hvad vi vil. Og hvorfor det gør en forskel, om man stemmer på Socialdemokraterne i stedet for Venstre.
Vores kampagne bliver positiv. Se blot, hvordan alle vores kandidater smiler på de plakater der hænger her i salen.
De klar. De er forventningsfulde.
Og de glæder sig til at gå ud og lave valgkamp med alle
Jer, og alle de andre aktive socialdemokrater der trækker læsset i valgkampen.

Og vi kan lige så godt blive enige om, her og nu, at det gælder om at bevare det gode humør, når vi i 21 dage i træk skal høre på Venstres sure, forudsigelige mokkeri over, hvor mange indvandrere der kommer ind i Danmark, og hvor høje skatterne bliver under et eventuelt socialdemokratisk-radikalt regime.
Lad os tage det positivt. Og lad os blive ved med at fortælle om, hvad vi vil med fremtiden. Det handler om jobs, uddannelse, forskning - og velfærd.
Sådan bliver vores valgkamp.
I den forbindelse er der jo blevet snakket meget om, hvor mange penge Venstre har i valgkampen, og hvor få vi har. Og jeg er nødt til at indrømme overfor Jer, at Socialdemokratiet nok heller ikke denne gang vil få støtte fra F. L. Schmidt, Danmarks Rederiforening, Skandinavisk Tobakskompagni, HTH-køkkener, Det Berlingske Officin, Amagerbanken, Egmont, Lego, Dansk Industri og alle de andre store erhvervsvirksomheder og arbejdsgiverorganisationer som støtter Venstre.
Vi har 15 mio. kr., inklusive den helt nødvendige og gode støtte fra de fagforbund som bidrager økonomisk til den kommende valgkamp.
Venstre har et sted mellem 50 og 70 mio. kr. til rådighed. Læg dertil De Konservative, som i sidste valgkamp fik knap 12 mio. kr. i støtte fra nogenlunde de samme sponsorer som Venstre - og det samlede billede er helt væltet.
En simpel gennemgang af Venstres og De Konservatives regnskaber viser, at de kan bruge i omegnen af 100 mio. kr. til at fastholde regeringsmagten.
Der har aldrig været så stor økonomisk ulighed i dansk politik.
Det er en historisk kendsgerning, at i disse år, hvor dansk fagbevægelse vælger at nedtrappe det økonomiske samarbejde med Socialdemokratiet, så foregår der en voldsom oprustning på den anden side.
Og arbejdsgiverne og erhvervslivet støtter jo ikke V og K for deres blå øjnes skyld. Nej, der finder en løbende tilbagebetaling sted i form af lempelige skatteregler, dårligere arbejdsmiljø, svækkelse af de faglige organisationer, fx gennem fjernelsen af portostøtten. Og så videre.
Venstre og Anders Fogh bryder sig ikke om at tale om de mange millioner, de får fra dansk erhvervsliv. Det foregår alt sammen, sådan lidt diskret. Det kan jeg godt forstå.
A. P. Møller støttede næppe Venstre, fordi de forventede at få en ringere olieaftale.
Og Skandinavisk Tobakskompagni støttede næppe Venstre fordi de satser på en strammere lovgivning på tobaksområdet. Formoder jeg.

Nej, derimod er jeg stolt over, at når vi modtager støtte fra Metal, så er det fordi Socialdemokraterne i mere end et århundrede har kæmpet for at skabe beskæftigelse og et godt liv for danske lønmodtagere. Det synes jeg, vi skal stå frem og sige åbent. Det er der brug for.
Jeg tror, at vi skal vedstå, at fagbevægelsen og Socialdemokratiet er flettet sammen i et ideologisk skæbnefællesskab, hvor vi kun er stærke når vi står sammen - og hvor vi bliver svagere og svagere, hvis vi glider fra hinanden.
Og så tror jeg, at politik betyder noget. Jeg tror på de rigtige ideer. Jeg tror, at vælgerne vil belønne os fordi dét vi står for, er godt og sandt.
Men når alt dette er sagt, er det jo ikke nogen hemmelighed, at vi har brug for al den støtte, vi kan få. Derfor har vi også taget nye metoder i anvendelse.
Se blot det her klip fra TV-avisen.
(Aktieklippet afspilles).
Det er public service.
Mere end 2.000 danskere har indtil nu købt velfærdsaktier for 160.000 kroner via vores hjemmeside. Det tikker ind hver dag, og det kan bestemt nås endnu, hvis det er sådan, at ikke alle her i salen har fået købt en aktie. Det eneste der kræves er et brugbart dankort.
Vores lille kampagne med velfærdsaktierne handler selvfølgelig om, at samle penge ind til partiet. Men den giver også folk mulighed for at udtrykke sympati med vores politik. Og det er der mange der gerne vil.
Danskerne vil i det hele taget gerne deltage. Det giver sig udslag i flotte stemmeprocenter ved valgene, en høj grad af faglig organisering på arbejdsmarkedet, og i øvrigt, mange, mange andre forskellige organisationer og foreninger. Alle sammen bygget op efter demokratiske principper.
Og demokratiet starter tidligt. Min datter kom hjem fra skolen, da hun gik i første klasse, og sagde: "Far, jeg er blevet valgt til elevrådet". "Nå", sagde jeg "Jamen bestemmer I så noget?". "Ja", sagde hun - "Vi har lige besluttet, at vi skal have en ny legeplads".
Og nu. Et år efter. Står den der. På Tjørnegaardsskolen i Roskilde.
Den demokratiske proces er livslang for den enkelte, og en historisk proces for samfundet. Vi lærer fx hver især, at acceptere flertalsbeslutninger, også selvom det nogle gange kan være lidt svært.

Vi lærer at være kritiske og stille spørgsmålstegn ved regler og rutiner og autoriteter. Vi lærer at søge ny viden og gøre op med vores hidtidige forestillinger om verden. Og vi accepterer i stigende grad, at vi alle er forskellige mennesker med hver vores ideer og behov.

Og her tror jeg, det er vigtigt, at vi som politisk parti kender vores besøgelsestid. Socialdemokratiet udgør en del af det demokratiske urfjeld i Danmark. Vi er bærere af ideologi. Vi opstiller politiske kandidater. Og på den baggrund udøver vi magt i samfundet.

Og på trods af hundrede års samfundsudvikling, sociale omvæltninger, økonomisk velstand, forhøjet uddannelsesniveau og en forrygende teknologisk udvikling - så står den socialdemokratiske organisation stadig intakt. Resistent. Næsten uforandret - men med meget færre medlemmer og aktive end fx i midten af tresserne, hvor vi havde 250.000 medlemmer af Socialdemokratiet.

Vi har ikke været gode nok til at udvikle vores partiorganisation i takt med tiden. Det betyder, at vi i dag bruger mange kræfter i partiet på det man kan kalde apparatvedligeholdelse. Altså, at bemande posterne og aktivere de mange organisationsled: Partiforeningen, fællesledelsen, kredsen, amtet, hovedbestyrelsen og forretningsudvalget.

Det betyder også, at det i mange tilfælde er de samme mennesker, der trækker det store organisatoriske læs forskellige steder i vores organisation. Og det er et både hårdt og utroligt vigtigt stykke arbejde der gøres her.

Vi er mange aktive i partiet der tit møder hinanden - og bekræfter hinanden i, at det vi nu taler om også var det, vi talte om sidst.

Og så ligner vi hinanden.

Partikontoret lavede for nylig en undersøgelse af livet i partiforeningerne, og her viste det sig, at det typiske medlem af foreningsbestyrelsen er mand. Og han er over 51 år gammel. Og det er jo ikke fordi der er noget forkert i at være mand og mere end 51. Problemet er bare, at når den kvindelige sygeplejerske på 35 melder sig ind og kommer ned i foreningen - så ligner de hinanden for lidt. De har for lidt at snakke om. Deres politiske interesser er måske ikke helt ens. Og ofte sker der det, at vi ikke ser det nye medlem igen.

De danskere der melder sig ind i Socialdemokratiet har høje forventninger til partiet: Om at blive aktive, om at modtage medlemstilbud, om at kunne deltage i aktiviteter,

om at kunne gøre noget for partiet.
Derfor er det en af vores vigtigste opgaver, at tage bedre imod nye medlemmer. At gøre det muligt, at give en hånd med - når der nu er så mange der godt vil hjælpe os.
Og heldigvis foregår der mange, mange gode aktiviteter i vores parti. Forrige weekend var jeg fx til sommerstævne i min egen forening i Roskilde. Der var god mad. Ponyridning og får og gæs, som ungerne kunne lege med. Og DSU's formand Jacob Bjerregaard kom forbi og holdt en tale, der gjorde os alle sammen lidt gladere og klogere.
Det var en god for dag Socialdemokraterne. Og sådan er det overalt. Vi er (næsten) hver dag at finde på gader og stræder, på kræmmermarkeder, ved idrætsdage, på S-togsstationer, ved arbejdspladser eller ude på uddannelsesstederne. Eller vi afholder borgermøder,
debatmøder eller andre ting, hvor vi møder vores vælgere og lytter til, hvad de har at sige.
Og folk er positive. De tager godt imod os. De læser vores materialer. Jeg tror, mange danskere savner Socialdemokratiet.
Det er slet ikke så tosset. Der er bestemt meget at bygge videre på. Og med 52.460 danskere som medlemmer, er Socialdemokratiet en særdeles livskraftig størrelse i dansk politik.
Derfor må det også være vores vision, at gøre det attraktivt for kommende generationer af socialdemokrater at melde sig ind og blive aktive. Opgaven er at fremtidssikre partiet, sådan at om 10 år, om 20 år, om 30 år - så findes der også et stort og stærkt Socialdemokrati i Danmark.
Vi skal bevare alt det gode ved vores parti. Og så skal vi lade os berige af det nye.
På den her kongres tager vi fat med en nænsom revision af vores love, som forenkles, og hvor vi udvider og sikrer medlemmernes rettigheder på en række områder. Fx vil vi give nye medlemmer stemmeret fra dag ét, vi vil forkorte 2 års-reglen til 1 år, og vi vil gøre det nemmere for DSU'ere at være med i partiet.
Vi lægger også op til, at vi i lyset af strukturreformen - på næste års kongres - foretager en række ændringer af vores organisation. Både fordi de nye kommuner og regioner tilsiger det. Men også fordi det kan være relevant at se på, hvordan vi forenkler vores organisation.
I den forbindelse foreslår vi også, at hovedbestyrelsen bemyndiges til at vedtage

retningslinier og modeller for opstillingen af kandidater til kommune- og regionsvalget til næste år.
Der er ingen tvivl om, at vi i de kommende år skal igennem et stort arbejde for at tilpasse vores organisation til de ændrede kommunale og regionale strukturer i Danmark.
Det bliver en stor opgave. Men jeg tror også, at det arbejde vil give os mulighed for at nytænke hele vores organisation, og gøre den enklere, mere gennemsigtig, mere politisk - og bedre at være aktiv i.
Men strukturændringer alene, gør det ikke.
Jeg var før lidt inde på det sammenstød med partikulturen, som mange af vores nye medlemmer oplever, når de for første gang går ned i den lokale forening og møder mænd over 51 år. Men det er ikke bare i foreningsbestyrelserne, at mændene er i markant overtal. Socialdemokratiet er nærmest et mandeparti.
Hør blot disse tal:
Folketingspolitikere: 65 % mænd
Folketingskandidater: 63 % mænd
Hovedbestyrelsesmedlemmer: 75 % mænd
Forretningsudvalgsmedlemmer: 68 % mænd
Kandidater til EU-parlamentsvalget: 81 % mænd
Borgmestre: 85 % mænd
Partisekretærer: 100 % mænd
Sådan ser vores ligestillingsregnskab ud lige nu. Kønsbalancen i partiet kunne være kønnere.
Og det er mystisk. For halvdelen af vores medlemmer er kvinder. Halvdelen af vores vælgere er kvinder. Men måden vi organiserer os på, eller vælger kandidater på, eller holder møder på - eller de ting vi diskuterer og lægger vægt på politisk - gør, at mindst 2/3-dele af kvinderne falder fra.
Og jeg tror det er vigtigt at forstå, at fornyelsen af Socialdemokratiet er tæt forbundet med at skabe balance mellem mænd og kvinder.
Hvis danske kvindelige vælgere - og mænd for den sags skyld - fortsat skal spejle sig i Socialdemokratiet, som et stort, repræsentativt, og folkeligt parti. Så skal vi have flere kvinder ind på alle de poster, som jeg nævnte før. Og vi skal tage reelt fat, og ændre vores organisation, så det bliver mere attraktivt for kvinder at være med, og

stille op.
Lad os tage endnu en debat om det her.
Og jeg er - næsten - villig til at prøve hvad som helst.
Skal vi støtte nye netværk for kvinder, som de fx gør i DSU, eller hvad med partiforeninger for kvinder (når nu vi har så mange, der er for mænd). Eller skal vi afsætte en del af vores midler til aktiviteter for kvinder? Eller skal vi have skrappere sanktioner i lovene - flettelister til EU-parlamentsvalget fx?
Jeg har ikke svarene. Men jeg synes det ville fantastisk, hvis vi fik en ny bevægelse, taget nye initiativer, og gjort noget, så vi får en bedre balance mellem mænd og kvinder i vores parti.
Og husk. Det er ikke fordi, der er for mange mænd i Socialdemokratiet. Der er bare for få kvinder.
Når det gælder de unge medlemmer, er jeg knap så bekymret. Vi har mange yngre politikere og aktive, og vi styrker hele tiden samarbejdet med DSU for at løfte flere unge over i partiarbejdet.
Vi skal nok få de unge med. Især hvis vi forstår at bruge den nye teknologi bedre.
Og her under kongressen, har jeg set rigtig mange af Jer sidde ude i forhallen og lege med det nye S-dialog - som i de kommende måneder bliver tilbudt til alle vores medlemmer. Det er gratis. Man går ind via vores hjemmeside. Og på den måde kan alle 52.000 medlemmer i princippet kommunikere med hinanden. Vi får også mulighed for direkte og lynhurtigt, at kontakte alle medlemmerne.
Vi kan sende information ud. Vi kan mobilisere vores
medlemmer til kampagner. Vi kan lave undersøgelser og høringer. Vi kan stille hjemmesider til rådighed for alle partiforeninger og kandidater - og ikke mindst, så kan vi stille et helt nyt redskab til rådighed for partiets kasserere, nemlig direkte, opdateret adgang til alle foreningens medlemsoplysninger samt kontingentopkrævning. Og gerne via PBS.
Alle disse ting er der stærkt brug for. Og det er efter min mening helt afgørende, at vi får bedre styr på både medlemmer og kontingentopkrævning i Socialdemokratiet.
Og heldigvis er det sådan, at vi med det nye system stadig kan bevare alt det gode ved den lokale kontingentopkrævning, som vi kender den i dag.
Den enkelte kasserer kan stadig gå ud og besøge medlemmerne, og minde dem om, at de skal huske at betale kontingent.

Den enkelte partiforening kan stadig fastsætte sit eget kontingent.
Der vil fortsat være tale om forskellige kontingentsatser, altså nedsat kontingent for medlemmer over 65 år.
Og som noget nyt vil vi tilbyde PBS. Vi vil sikre, at alle medlemmer, overalt i landet registreres som medlemmer og opkræves - og dermed oppebærer medlemsrettigheder. Også når de flytter og skifter partiforening.
Jeg er overbevist om, at vi med en S-dialog - med alt hvad det indebærer - tager et stort spring fremad i udviklingen af vores partiorganisation.
Og så vil godt sige noget, som måske lyder lidt mærkeligt: Jeg tror ikke på det digitale parti. Jeg tror ikke, at hvis man bare skaber et socialdemokratisk rum på internettet, så er vores lykke gjort.
Men jeg tror, at vi skal bruge de teknologiske muligheder der er - bedst muligt.
Det allervigtigste er stadig at møde vælgerne ansigt til ansigt, og fortælle dem, at vi er socialdemokrater, at vi er stolte. Og at vi kæmper for et retfærdigt samfund.
Det allervigtigste er stadig, at vi er optagede af ganske almindelige danskeres hverdag.
At bussen kører til tiden. At billetten er til at betale. At pædagogerne er glade for børnene. At hjemmehjælperen er den samme som sidst. At gulvet på skolen er rent. At politiet kommer, når der ringes. At der er plads til moster på plejehjemmet. At der er en cykelsti. At vagtlægen har tid. At der er penge. En bolig. Et job. Et liv. En drøm. Et fællesskab. Og en fremtid.
Det er derfor vi her her. Gå ud og sig det. Så vinder vi. Fortsat god kongres.